

Or de moltíssims quirats

El Girona supera l'Espanyol en un partit tens en què els blanc-i-vermells demostren molt més, però en què han de patir fins al final

Arnau Martínez celebra el golàs que situava l'1-0 en el marcador QUIM PUIG.

Immollorable dia el que va viure ahir el Girona a Montilivi. Si més no a la gespa, perquè el que es va viure a les graderies amb els aficionats blanc-i-blaus mereix un capítol a part. Però és que els tres punts que van aconseguir els gironins contra l'Espanyol mereixen un monument, perquè valen el seu pes en or. I en or de moltíssims quirats, perquè els de Michel s'han situat a 8 punts de la zona de descens en espera de la resta de resultats de la jornada, i deixen tocadíssim un rival directe, perquè els blanc-i-blaus encadenen quatre derrotes i les sensacions que transmeten cada vegada són pitjors.

El camí cap a aquesta victòria vital (2-1) va ser de tot menys fàcil, i és que després d'una primera part en què va passar molt poca cosa el Girona es va avançar en el marcador en l'inici de la segona

part amb un golàs d'Arnau (53'), però després van aparèixer els nervis i va arribar l'empat de Braithwaite (74'). El guió que esperava al final, però, no podia ser més bonic, i és que després que l'Espanyol es quedés amb 10 per una entrada salvatge de Sergi Gómez a Taty (83') –incomprendiblement l'àrbitre va haver de veure-la al VAR per canviar la decisió inicial de deixar-ho en groga–, Stuani va saltar a la gespa i va marcar, de penal, el 2-1 definitiu (88'). Un penal rigorós, sí, i que en molts partits no es xiula, però que al Girona aquesta temporada també li han xiulat en contra, perquè una lleugera agafada de Vini Souza a Sati Bueno sí que va existir.

Cuinat a foc lentQue el Girona arribava al duel amb les idees més clares i amb més confiança ho sabia tothom i això els gironins ho van intentar aprofitar, buscant sobretot Tsygankov a la dreta, que tenia un caramel amb un Óscar Gil a perfil canviat. Tot i això els de Michel van poder clavar un parell d'ensurts a la defensa i poc més en la primera mitja hora, en què no va passar gaire res. L'Espanyol, però, no podia tenir una actitud més contemplativa i el Girona ho va aprofitar en els minuts abans del descans amb algunes bones ocasions, tot i que sense encert en la definició. El primer xut de l'Espanyol, en canvi, el va fer Rubén Sánchez en el 43', i sense cap perill.

El pas endavant que havia fet el Girona al final de la primera part el va mantenir en l'inici de la segona, i fins i tot agafant un rol encara més dominador. Primer va avisar un parell de vegades, i després va colpejar de veritat, i de la manera menys esperada. Un refús d'una falta lateral li va caure a Arnau, que va controlar amb la dreta i va engaltar una volea increïble amb l'esquerra per signar un autèntic golàs (53', 1-0). En aquell moment tot feia molt bona pinta per al Girona, que es veia superior sobre la gespa contra un Espanyol incapaç de generar perill. Puado va deixar alguna espurna diferent de la resta i Braithwaite es va barallar amb David López tant com va poder, però els blanc-i-blaus no generaven res, i és que Joselu estava completament desaparegut, molt ben controlat per Santi Bueno, David López i Oriol Romeu en les accions de joc aeri. Dels nervis a l'èxtasi Lògicament, tot el que hi havia en joc a la gespa es va notar i el Girona ho va començar a pagar a poc a poc. El nerviosisme generalitzat va anar creixent, també arran d'algunes decisions arbitrals que els gironins no entenien, i els de Michel van perdre el control. Així, en una jugada aïllada, Puado va despenjar la pilota de cap

dins l'àrea i Braithwaite va guanyar l'esquena a David López per marcar l'1-1 a plaer a l'àrea petita (74').

El Girona va quedar tocat, però l'Espanyol no va canviar res i no ho va saber aprofitar. Al contrari, perquè Sergi Gómez ho va engegar a rodar amb una entrada absurda al centre del camp que va deixar el seu equip amb 10. Això va fer que el Girona s'ho cregués de nou, i hi havia raons de sobres, i és que al cap de res va arribar el penal sobre Santi Bueno que Stuani va convertir en el 2-1 que acabaria sent definitiu (88'). Jugant amb un home més, el Girona en va fer prou de fer-se fort al darrere en el joc aeri per concedir només un xut massa alt de Joselu en l'afegit –van ser 9 minuts– i el més normal és que hagués arribat la sentència, però en els contraatacs Riquelme va decidir fatal.

Publicat a:

-L'Esportiu. Girona 02-04-2023, Pàgina 2

Font del document: <http://www.lesportiudecatalunya.cat/girona/article/2273601-or-de-moltissims-quirats.html>